

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

Οι φοιτητές διαθέτουν
αλάνθαστο ένστικτο

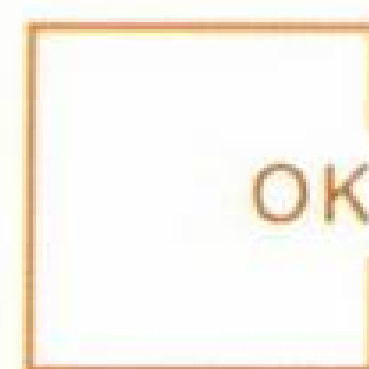
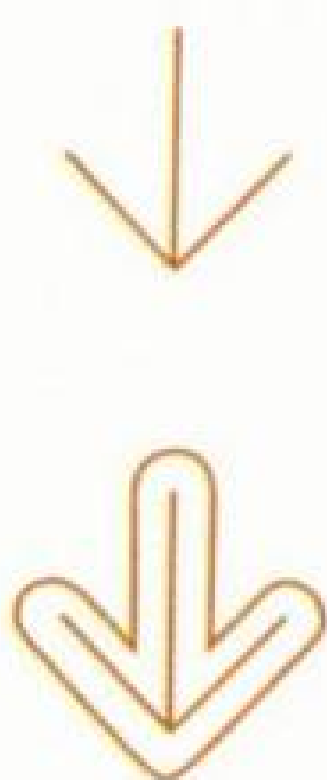
Δημόσια Υγεία
Ο ρόλος του Επισκέπτη Υγείας

Η καταδίκη του πολέμου
μέσα από την τέχνη

ΤΕΥΧΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2008

15

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1	ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ	4	
2	ΘΕΣΜΙΚΑ	8	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Σύνοδος Προέδρων - Αντιπροέδρων ΤΕΙ 9 ▪ Επιστολή του Προέδρου του ΤΕΙ-Α προς τη Σύνοδο Προέδρων 12 ▪ Επιστολή του Προέδρου του ΤΕΙ-Α προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων με θέμα τη "Ρύθμιση οικονομικών θεμάτων" 13 ▪ Απόφαση της Συνέλευσης του ΤΕΙ Αθήνας 14 ▪ Τετραετής Προγραμματισμός 15 ▪ Σύσκεψη των Προέδρων των ΕΕ&Ε
3	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	16	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο "Οικονομικά των Επιχειρήσεων και Πληροφορική"
4	ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΙΕΣ	20	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Δ. Νίνος: Οι φοιτητές διαθέτουν αλάνθαστο ένστικτο 23 ▪ Γ. Τσάκνης: Στην υποχρηματοδότηση οφείλεται η αναταραχή
5	ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ	26	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ν. Παταργιάς: τα βραβεία Νόμπελ και η Φυσική 31 ▪ Μ. Βενετίκου, Ε. Πολίτη, Α. Βασιλειάδου: Ιστορική αναφορά στην ανθρώπινη αναπαραγωγή και την τεχνητή της υποβοήθηση 36 ▪ Ε. Γκλίνου: Ο οπτικός σχεδιασμός σαν εργαλείο υπηρεσίας της σύγχρονης εκπαιδευτικής πραγματικότητας 39 ▪ Α. Καμμάς: Μια ενδοχριστιανική σταυροφορία 42 ▪ Ν. Χιωτίνης: Περί της φαντασιακής ή φιλοσοφικής θέσμησης των κοινωνιών 46 ▪ Α. Παπαποστόλου: Το τέλος του κινητού τηλεφώνου... 50 ▪ Αρετή Λάγιου, Μελπομένη Στοϊκίδου: Δημόσια Υγεία: Ο ρόλος του Επισκέπτη Υγείας 54 ▪ Κ. Παπασταμούλης: Η καταδίκη του πολέμου μέσα από την τέχνη
6	ΑΦΙΕΡΩΜΑ	58	Παγκόσμια ημέρα Εθελοντισμού
7	ΕΡΕΥΝΑ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ	60	Ε. Γαλιώτου: Ερευνητικό έργο "ΠΟΛΥΤΙΜΟ"
8	ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ	66	Α. Καυγά, Ο. Γκοβίνα: Εμμηνόπαυση - Ένας σταθμός στη ζωή της γυναίκας
9	ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ	71	Νέα της Διοίκησης, Νέα από τα Τμήματα, Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών
10	ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ	98	
11	ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ	106	
12	ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	110	

5 ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

■ **N. Παταργιάς**

Τα βραβεία Νόμπελ και η Φυσική

■ **M. Βενετίκου, E. Πολίτη, A. Βασιλειάδου**

Ιστορική αναφορά στην ανθρώπινη αναπαραγωγή και την τεχνητή της υποβοήθηση

■ **E. Γκλίνου**

Ο οπτικός σχεδιασμός σαν εργαλείο υπηρεσίας της σύγχρονης εκπαιδευτικής πραγματικότητας

■ **A. Καμμάς**

Μια ενδοχριστιανική σταυροφορία

■ **N. Χιωτίνης**

Περί της φαντασιακής ή φιλοσοφικής θέσμησης των κοινωνιών

■ **A. Παπαποστόλου**

το τέλος του κινητού τηλεφώνου...

■ **Αρετή Λάγιου, Μελπομένη Στοϊκίδου**

Δημόσια Υγεία: Ο ρόλος του Επισκέπτη Υγείας

■ **K. Παπασταμούλης**

Η καταδίκη του πολέμου μέσα από την τέχνη

Περί της φαντασιακής ή φιλοσοφικής θέσμησης των **ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ**

του Ν. Μ. Χιωτίνη*

Εχει γίνει πλέον από όλους κατανοητό πως οι κοινωνίες υπάρχουν, επιβιώνουν και εξελίσσονται, πάνω σε στοιχεία φαντασιακά, εξ' αιτίας δηλαδή φαντασιακών σημασιών και όχι πάνω σε στοιχεία "πραγματικά", με την σημερινή συρρικνωμένη έννοια του όρου, ή πάνω σε στοιχεία "οικονομικά", με την μαρξιστική έννοια του όρου. Κάνουμε αυτές τις διευκρινίσεις γιατί τελικώς και το κοινώς καλούμενο "φαντασιακό" περί πραγματικού πρόκειται. Ο ίδιος ο Marx διαβεβαίωνε πως ο Απόλλων των Δελφών ήταν στη ζωή των Ελλήνων μία δύναμη τόσο πραγματική όσο και οποιαδήποτε άλλη, η δε υποτιθέμενη "πραγματική" Οικονομία έχει καταδήλως φαντασιακά θεμέλια: **η περίφημη Πολιτική Οικονομία δεν είναι παρά επιστήμη της ανθρώπινης συμπεριφοράς και έχει πρωτίστως να κάνει με τις προτεραιότητες της ζωής των ανθρώπων, των αναγκών τους και των επιθυμιών τους, που διαμορφώνονται από σημασίες φαντασιακές, τουλάχιστον εξ' ίσου με τις όποιες "πραγματικές" ανάγκες, επιθυμίες και προτεραιότητες και στο βαθμό που αυτές είναι ανεξάρτητες από τις "φαντασιακές"**. Οι κοινωνιολόγοι σήμερα αποδέχονται, σχεδόν στο σύνολό τους, την "φαντασιακή θέσμηση των κοινωνιών" - όπως την διετύπωσε ο Κ. Καστοριάδης - και το ότι χωρίς

αυτή τη φαντασιακή θεμελίωση δεν θα υπήρχε ούτε κοινωνία ούτε ιστορία. Οι φαντασιακές σημασίες είναι που κοινωνικοποιούν τα άτομα, τους δίνουν ταυτότητα, κριτήρια, κανόνες, αξίες και προτεραιότητες ζωής και συνέχουν την καταπληκτική ποικιλία, συνεργία και ισορροπία των θεσμών, μέσα σε μια κοινωνία.

Θα πρέπει όμως να συμπληρώσουμε κάτι πολύ βασικό πάνω στο θέμα αυτό, που είτε αγνοείται είτε δεν του δίδεται η πρέπουσα σημασία, με συνέπεια όχι μόνο την ελλειπή, αλλά την ολοσδιόλου λανθασμένη αντίληψη του Τρόπου με τον οποίον ο άνθρωπος υπάρχει, δρά, αναπτύσσεται, δημιουργεί Ιστορία: Η φαντασιακή αυτή θέσμηση των κοινωνιών οφείλεται στον Τρόπο με τον οποίον ο Άνθρωπος κάθε φορά αντιλαμβάνεται και ερμηνεύει τον Κόσμο μέσα στον οποίον βρίσκεται, με τις όποιες χωρικές, χρονικές ή άλλου είδους διαστάσεις ή ποιότητές του, καθώς και την υπαρξιακή θέση και ρόλο του μέσα σ' αυτόν, οφείλεται μ' άλλα λόγια στην φιλοσοφική του στάση. Οφείλεται, αυτή η φαντασιακή θεμελίωση των κοινωνιών, στην φιλοσοφική στάση των ανθρώπων ως άτομα - **ο δε Άνθρωπος είναι κατ' εξοχήν και από τη φύση του φιλοσοφικό όν** - και ως κοινωνία, κοινωνία με φιλοσοφική θεμελίωση, φιλοσοφικό συλλογικό σχέδιο και στόχο. **Είναι προφανές**

*Ο κ. Ν. Χιωτίνης είναι καθηγητής, Διευθυντής της Σχολής Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών

ότι εδώ πρέπει να αντικατασταθεί ο όρος “φανταστική θέσμιση της κοινωνίας” με τους καταδήλως ακριβέστερους “φιλοσοφική θέσμιση της κοινωνίας” ή “οντολογική θέσμιση της κοινωνίας”.

Η προσεκτική αναδρομή στην Ιστορία, επιβεβαιώνει πως πρωταρχικό μέλημα του Ανθρώπου - βασική, αν όχι η βασικότερη, προτεραιότητα της ίδιας του της ζωής - υπήρξε η συνδιαλλαγή του με τον κάθε φορά θεωρούμενο ως προϋπάρχοντα Κόσμο, η με τον ένα ή τον άλλο τρόπο επέκταση της χωρικής και χρονικής του εμβέλειας προς αυτόν τον προϋπάρχοντα Κόσμο, προαιώνια αρχή ή τάξη, εκπορεύουσα αρχή ή ότι άλλο αυτός ο Κόσμος σήμαινε γι' αυτόν, με στόχο την ικανοποίηση της ζωτικής γι' αυτόν ανάγκης να αποκτήσει υπαρξιακή ταυτότητα και σιγουριά: Ήδη από την αυγή της Ιστορίας του Ανθρώπου, στην λεγόμενη προ-ιστορία, κεντρικό ρόλο στις κοινωνίες των ανθρώπων των σπηλαίων διεδραμάτιζε ο Σαμάν της φυλής - μάγος, αρχηγός ή ιερέας - ακριβώς γιατί είχε την ικανότητα να επικοινωνεί ή να ελέγχει το επέκεινα της “φυσικής” και ορατής πραγματικότητας. Στην αμέσως μετέπειτα μεγαλιθική περίοδο της προϊστορίας, αυτή την ανάγκη Κοσμικής επικοινωνίας ικανοποιούσαν τα Menhir. Πρόκειται περί τεραστίων όρθιων

λίθων έφταναν μέχρι τους 300 τόνους σε βάρος και τα 23 μέτρα σε ύψος, που τοποθετούντο ανά εκατοντάδες σε σειρές ή σε κύκλο, με προφανή συμπαντικό συμβολισμό και αισθητική δύναμη. Η προτεραιότητα που δινόταν στην διά μέσου αυτών Κοσμική επικοινωνία ή “κοσμική επέκταση” της καθημερινής “φυσικής ζωής” είναι προφανής: δεν έχουν σωθεί κατοικίες ή άλλου είδους κτίσματα που να ικανοποιούν τις λεγόμενες καθημερινές ανάγκες, που σημαίνει ότι αυτές δεν αποτελούσαν γι' αυτούς την αποκλειστική προτεραιότητα της ζωής τους, κάθε άλλο μάλιστα: είναι σαφές πως η ανάγκη εξήγησης του Κόσμου, εύρεσης υπαρξιακού πεδίου αναφοράς της ανθρωπότητας, επέκτασης της εμβέλειας της καθημερινής “φυσικής” ζωής, υπήρξε αν όχι το πρωταρχικό, τουλάχιστον εκ των πρωταρχικών μελημάτων των ανθρώπων.

Στην Αίγυπτο, όλη η ζωή φαίνεται να ήταν μία τελετή ένταξης στην αιώνια Τάξη: αυτό προδίδει η αρχιτεκτονική τους - καταδήλως εκφράζουσα αυτήν την προτεραιότητα της ζωής των αιγυπτίων - με τις δια-κοσμικές παραστάσεις της, καθώς και όλες οι υπόλοιπες μορφές Τέχνης. Στην Ελλάδα η ερμηνεία του Κόσμου και της υπαρξιακής θέσης και ρόλου του Ανθρώπου μέσα σ' αυτόν, περιεβλήθη τη μορφή του Μύθου. Οι Έλληνες κατέβασαν τους Θεούς χαμηλά στη

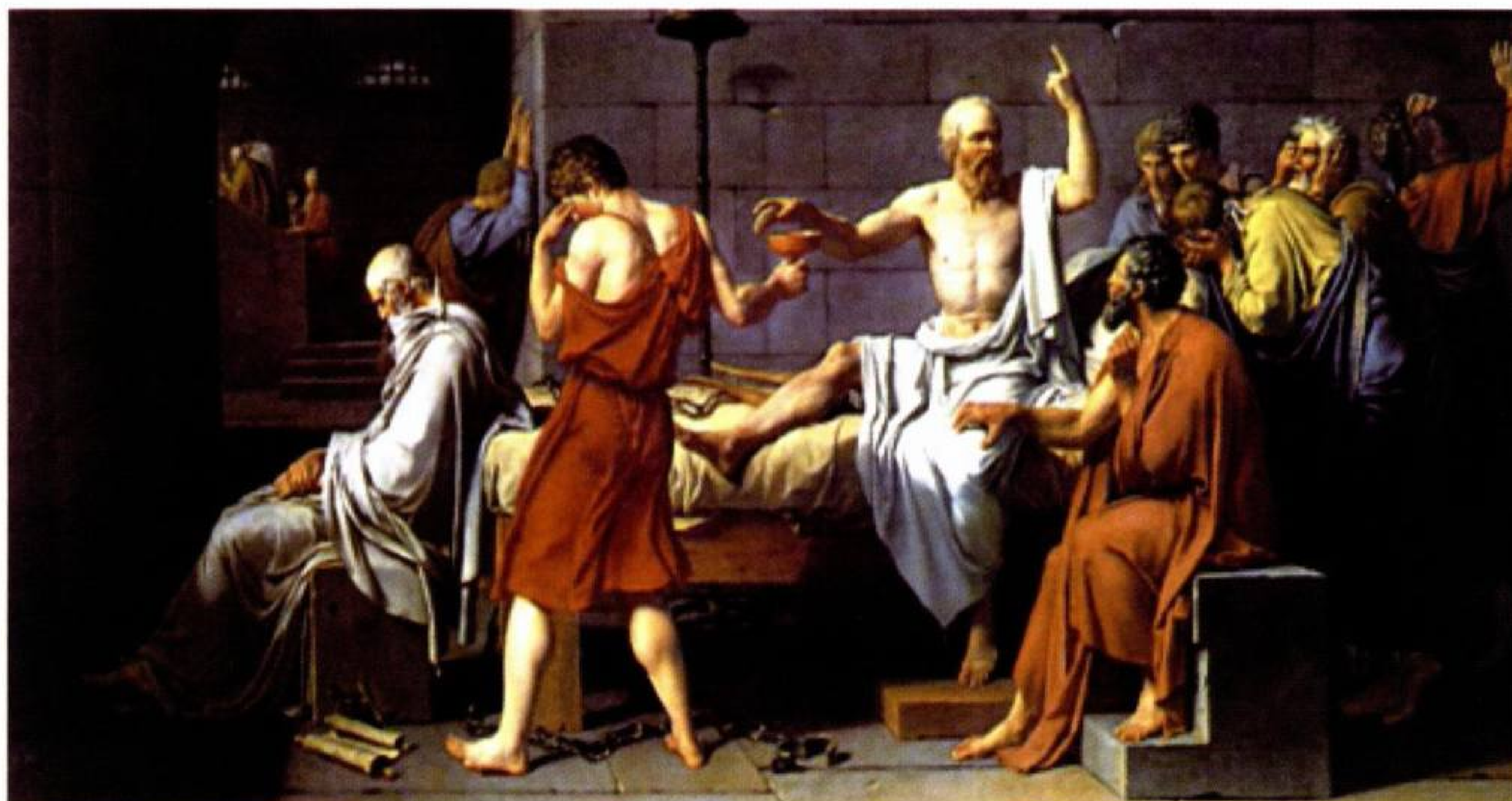

Το νεολιθικό μνημείο Stonehedge στο Ηνωμένο Βασίλειο

γη, για ν' ανέβουν στην συνέχεια ψηλά μαζί τους. Αυτή η ελληνική πολιτιστική πρόταση, απετέλεσε γι' αυτούς σαφή προτεραιότητα βίου, που σαφώς εκφραζόταν σε κάθε εκδήλωσή τους: στη Πολιτική, στο Θέατρο, στη συστηματική Σκέψη - αυτό που σήμερα ονομάζουμε φιλοσοφία - στην αρχιτεκτονική και στις υπόλοιπες μορφές της Τέχνης. Η πρώτη Ρωμαϊκή περίοδος - δηλ. αυτή κατά την οποία πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας ήταν η Ρώμη - δεν στάθηκε ικανή να ανακόψει την δυναμική της ελληνικής πολιτιστικής πρότασης, που οδήγησε σε μια νέα ακμή, στη λεγόμενη βυζαντινή εποχή: σαφής προτεραιότητα του βίου η "θέωση" του Ανθρώπου, η καλλιέργεια, μέσω της εκκλησιαστικής εμπειρίας, της σχέσης Θεού και Ανθρώπου. Μία από τις αυστηρότερες ποινές για τους χριστιανούς της εποχής εκείνης, υπήρξε ο αποκλεισμός τους από την θεία λειτουργία, από την καθημερινή δηλαδή προσπάθεια καλλιέργειας της Προσωπικής τους σχέσης με την εκπορεύουσα αρχή τους, την Αλήθεια, τον Θεό.

Αλλά και από την λεγόμενη Αναγέννηση και μετά, μέχρι τις μέρες μας, η φιλοσοφική θεμελίωση ή θέσμιση των κοινωνιών είναι που καθορίζει τον τρόπο ύπαρξης και εξέλιξής τους, είναι που καθορίζει τον τρόπο ζωής και σκέψης των ανθρώπων. Η σταδιακή απόρριψη των μέχρι τότε Οντολογιών - που κακώς ονομάζονται «θρησκείες», με την σημερινή επικρατούσα αντίληψη περί της έννοιας του όρου αυτού - δεν σημαίνει πως οι κοινωνίες έχουν πάψει να είναι φιλοσοφικώς θεμελιωμένες, παρά την φαινομενική οπισθοχώρηση της συστηματικής φιλοσοφικής σκέψης, που και αυτό δεν είναι αληθές: ναι μεν οι παραδοσιακώς αποκαλούμενοι φιλόσοφοι εγκατέλειψαν σταδιακά κάθε προσπάθεια συστηματικής οντολογικής σκέψης, αυτή όμως δεν έπαψε να υπάρχει: οι Φυσικοί είναι αυτοί που, ίσως άθελά τους, δούλεψαν πάνω σ' αυτήν, τη διέπλασαν και την πέρασαν στις κοινωνίες

τους, δημιουργώντας μια άλλη Κοσμοεικόνα, μια άλλη αντίληψη περί του Κόσμου, της έννοιας της Ύπαρξης και της πραγματικότητας, περί του Ανθρώπου και του ρόλου του μέσα σ' αυτόν το νέο Κόσμο. Από την λεγόμενη λοιπόν Αναγέννηση, ξεκινά μια σταδιακή εγκατάλειψη όλων των μέχρι τότε υπαρξιακών πεδίων αναφοράς της ανθρωπότητας, που καταλήγει σε μία άνευ ιστορικού προηγούμενου θεώρηση πως ο Κόσμος, το Σύμπαν, η Πραγματικότητα, δεν είναι τίποτα περισσότερο από μία μεγάλη μηχανή που υπακούει σε συγκεκριμένους "φυσικούς νόμους", δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ένα καλοκουρδισμένο ρολοί που ελάχιστα ενδιαφέρει ποιός το κατασκεύασε, αφού τώρα φαίνεται να λειτουργεί από μόνο του με αυστηρή "λογική" συνέπεια. **Αν ο άνθρωπος αποκρυπτογραφήσει αυτούς τους "φυσικούς νόμους", τότε θα μπορεί να ελέγξει την Φύση, την ίδια την Πραγματικότητα, τον ίδιο τον Κόσμο και να τους καταστήσει υπηρετικούς των δικών του "αναγκών" και επιδιώξεων, που έχουν επικεντρωθεί πλέον στο εκάστοτε παρόν, στην νέα έννοια περί "ανάπτυξης" και ευζωίας που γνωρίζουμε.** Αυτό δε, γιατί η νέα αυτή μηχανιστική εικόνα για το Σύμπαν και την λειτουργία του, επεκτάθηκε μοιραίως και στην βιολογία με την σχεδόν αυτονόητη επικράτηση της ολιστικής δαρβίνειας αντίληψης περί των "ειδών", του ανθρώπου και της ίδιας τελικώς της Ιστορίας. Ο Άνθρωπος δεν αποτελεί παρά κρίκο στην αλυσίδα της εξέλιξης των ειδών, βρίσκεται στο ίδιο υπαρκτικό επίπεδο με τα υπόλοιπα έμβια όντα του πλανήτη αυτού - όπως άλλωστε και η λεγόμενη "βαθιά οικολογία" υποστηρίζει σήμερα - δεν αποτελεί παρά ένα τυχαίο "φυσικό" σύμπτωμα. Φυσικό επακόλουθο αυτού, η νοηματοδότηση της ανθρώπινης ύπαρξης να αφορά μόνο στο παρόν και να αντλείται από την άμεση και επαληθεύσιμη εμπειρία. Παραγωγή και κατανάλωση, "εδώ και τώρα", ιδού η νέα νοηματοδότηση της ζωής, που σαφώς οφείλεται

"Death of Socrates", Jaques - Louis David, 1787

στην νέα φιλοσοφική θέσμιση των σημερινών κοινωνιών, τουλάχιστον αυτών της νεωτερικής «Δύσης».

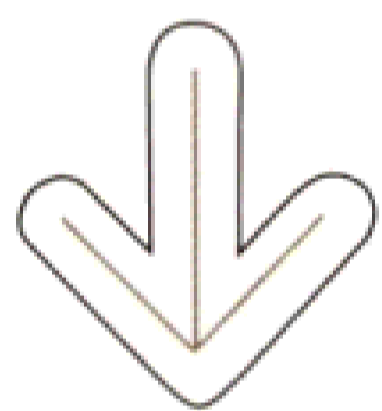
Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι τα όποια προβλήματα, ή αδιέξοδα, αντιμετωπίζει σήμερα η ανθρωπότητα, πηγάζουν από αυτήν την φιλοσοφική της θεμελίωση ή θέσμιση. Από τη στιγμή που θεωρείται ότι ο Άνθρωπος δεν αποτελεί παρά ένα τυχαίο "φυσικό" συμβάν μέσα σε μια Κοσμική μηχανή που υπάρχει και λειτουργεί ανεξαρτήτως αυτού, πως η ίδια του η ύπαρξη δεν μπορεί να αντλήσει νόημα παρά μόνο στα στενά χρονικά όρια μεταξύ της "φυσικής" του γέννησης και του θανάτου του και οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια επέκτασης της χωρικής, χρονικής ή άλλου είδους εμβελείας του στερείται νοήματος, πρὸς τί η μέριμνα ή ο σεβασμός προς τον συνάνθρωπό του, πρὸς την ίδια την κοινωνία, πρὸς τον ίδιο τον πλανήτη, αν αυτό δεν εξυπηρετεί στενῶς ωφελιμιστικούς και ατομικούς σκοπούς του παρόντος χώρου και χρόνου; Οι "ηθικοί" κανόνες που κατά καιρούς και κατά διαφόρους τρόπους μπαίνουν στην καθημερινή ζωή του - π.χ. μέσω "θρησκειῶν" ή μέσω κοινωνικοπολιτικών ιδεολογημάτων - αν δεν συνάδουν απολύτως με την φιλοσοφική

θεμελίωση της νεωτερικής εποχής, δεν αποτελούν παρά άλλοθι της, άλλοθι του νεωτερικού Τρόπου, που μάλιστα δεν είναι και καθόλου πειστικό. Όλη η Δύση αναπτύχθηκε και εξακολουθεί να αναπτύσσεται πάνω στις πλάτες του λεγομένου Τρίτου Κόσμου και τώρα προσπαθεί να αποφύγει την εξ' αυτού απειλή με μέσα κάθε άλλο παρά "ηθικά". Το ίδιο ίσχυε άλλωστε και για τις πρώην κατ' ευφημισμό σοσιαλιστικές χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Η οποιαδήποτε επιδίωξη επίλυσης των πολλαπλών προβλημάτων, αν όχι αδιεξόδων, που αντιμετωπίζει η σημερινή ανθρωπότητα, έχει να κάνει με την φιλοσοφική θεμελίωση που τα δημιούργησε. Η επιβίωση και εξέλιξη των κοινωνιών, εξαρτάται από τη φιλοσοφική της θέσμιση, η δε σημερινή δήθεν Πολιτική, πρέπει να την επανατοποθετήσει ως το κεντρικό της ζήτημα, αν θέλει να αναχθεί σε Πολιτική και αν δεν θέλει να επικυρώσει το ήδη από πολλούς προαναγγελλόμενο τέλος της ή στο από τον Hegel προαναγγελθέν τέλος της ίδιας της Ιστορίας.

Ο ρόλος της Παιδείας στην ολοένα και επιτακτικότερη ανάγκη θεμελίωσης ενός νέου Πολιτισμού, που θα ξαναβάλει τον Άνθρωπο στην Ιστορία, καθίσταται έτσι ιδιαίτερα κρίσιμος. ☑

καλή χρονιά!

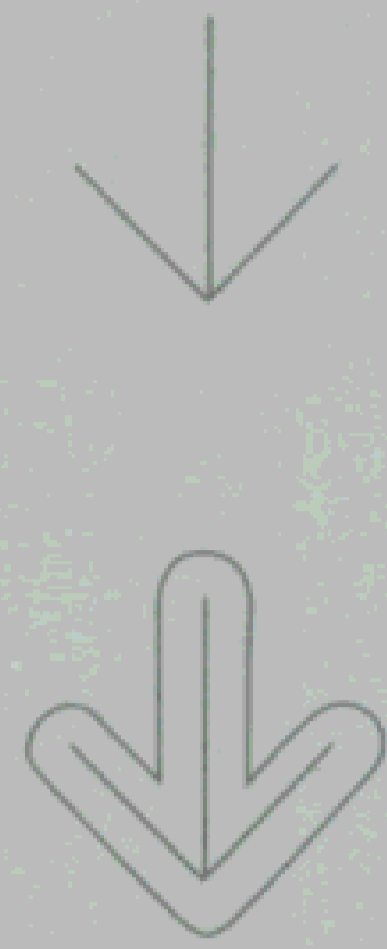

Δημοσίευση άρθρων

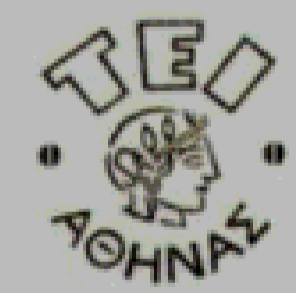
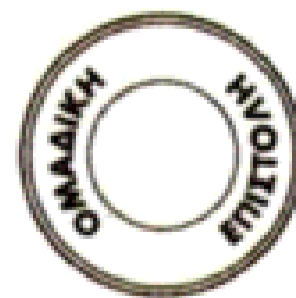
Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

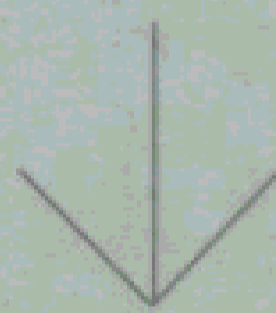

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
ΤΕΛΟΣ
Tax. Προσφορ
Αριθμός Άδειας

Αν. Σπυριδιωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISBN 1791-7247

www.teiath.gr